

Annie Besant

KARMA

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

KARMA

Annie Besant

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

KARMA

Af Annie Besant
Fra *A Study in Karma*

(Oversættelse: Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

For at forstå karma må man først have en klar forståelse for visse grundlæggende principper. Mangelen på denne forståelse er årsag til, at mange konstant er blevet forvirret og har stillet utallige spørgsmål, som umuligt kan besvares uden dette nødvendige fundament.

Det fundamentale grundlag, som alle sande forestillinger om karma bygger på, er, at karma er en naturlov – en evig, uforanderlig, ufravigelig og ukrænkelig lov, der aldrig kan brydes, og som er en del af selve naturens væsen. Det er mangel på denne forståelse, der får den uvidende studerende til at sige: *"Man må ikke gribe ind i andres karma"*. Overalt, hvor naturlovene er aktive, må man gribe ind i det omfang, man er i stand til. Man hører aldrig nogen højtideligt sige: *"Man må ikke gribe ind i tyngdeloven"*. Det er underforstået, at tyngdekraften er en af de faktorer, man må regne med, og at man har sin fulde frihed til at modvirke enhver gene, den medfører, ved at sætte en anden kraft op imod den – eksempelvis ved at afstive det, der ellers ville vælte – eller på anden måde tage sine forholdsregler.

Når en situation i naturen skaber problemer, bruger man intelligensen til at løse dem, og ingen ville drømme om at påstå, at man ikke må "gribe ind i" eller ændre forhold, man er utilfreds med. Men man kan kun gribe ind, når man har viden, for ingen kan eliminere en naturkraft eller forhindre den i at virke. Man kan neutralisere eller afbøje dens virkning, hvis man har tilstrækkelig kraft, og selvom den aldrig reducerer sin aktivitet for menneskehedens skyld, kan den holdes tilbage, modvirkes eller omgås afhængig af hvilket kendskab man har til dens karakter og funktion og hvilke kræfter man har til rådighed.

Karma er ikke mere "hellig" end enhver anden naturlov. Alle naturlovene er udtryk for den guddommelige natur, og mennesket lever og bevæger sig omkring inden for naturlovenes område, men de er ikke enerådende. Der er tale om kræfter, der skaber de betingelser, mennesket lever under, og som fungerer inden i mennesket såvel som uden for mennesket. Man kan manipulere dem i henhold til forståelsen af dem, og efterhånden som mennesket udvikler sin intelligens, hersker det mere og mere over lovene, indtil det bliver til et overmenneske, og den stofflige natur bliver dets tjener.

Der er en del forvirring om dette spørgsmål, fordi man i Vesten har betragtet "naturlovene" som noget andet end mentale og moralske love. Men i virkeligheden er mentale og moralske love i lige så høj grad naturlove som elektricitets love er det, for alle naturens lovmæssigheder er en del af naturens orden. Naturlove er af mange blevet forvekslet med menneskeskabte love. Menneskets lovgivning er præget af vilkårlighed, og dette forhold har man overført til naturlovenes domæne. Dog har naturvidenskaben reddet de lovmæssigheder, der kan iagttages som fysiske fænomener, fra denne vilkårlighed, men i de mentale og moralske verdener hersker der stadigvæk et lovløst kaos. Men menneskets iboende guddommelige natur er imidlertid ikke underlagt guddommelige befalinger, der betinger dets eksistens. Profeter har givet oplysning om de moralske love, og de har påpeget, at lovene er udtryk for uundgåelige årsager og virkninger i den moralske verden. De talte om lovmæssigheder, som profeterne kendte, men som var ukendte for deres uvidende tilhørere. På grund af tilhørernes uvidenhed betragtede de profeternes oplysninger som en guddommelig lovgivers vilkårlige befalinger, der blev givet til dem gennem en profet, og ikke som enkle konstateringer af en række moralske fænomener i en region, der er lige så velorganiseret som den fysiske.

Love er i deres sekundære, sociale betydning befalinger, der er udstedt af en autoritet, og de betragtes som retmæssige. Det kan være en diktators befalinger eller en lovgivende forsamlings lovbestemmelser, og i begge tilfælde er lovenes magt afhængig af, om den lovgivende autoritet respekteres. Hos hinduerne arbejder man ud fra både menneskeskabte love og naturlove. Kongen – i betydningen Manuen – er enevældig hersker, som borgerne må adlyde. Men over kongen findes der en lov, som kongen selv må adlyde – en lov, der virker automatisk, og som er en del af naturens væsen. På trods af sin enevældighed er han således bundet af den højeste lov, som vil knuse ham, hvis han ikke respekterer den.

Undertrykkelse af samfundets svageste siges at være kongers værste fjende. De svages lidelser får tronens fundament til at smuldre, og nationens lidelser tilintetgør herskeren. Den fysiske og den overfysiske verden gennemtrænger hinanden. Årsager i den ene fremkalder virkninger i den anden. I det gamle Indien vedtog kongen og hans råd landets love, men lovene blev betragtet som kunstige og ikke naturlige. De gjaldt for befolkningen og blev håndhævet ved hjælp af et straffesystem, men denne form for love er noget helt andet end naturlove. Det er uheldigt, at et enkelt ord bruges om to ting, der er så forskellige som naturlige og kunstige love og samtidig så lette at skelne fra hinanden på grund af deres helt forskellige karakteristiske egenskaber.

Kunstige love er *foranderlige*. De, der vedtager dem, kan ændre eller tilbagekalde dem. Naturlove er *uforanderlige*. De kan hverken ændres eller tilbagekaldes, for de er selve naturens væsen. Kunstige love er *lokale*, mens naturlove er *universelle*. Straffen for røveri kan variere fra land til land. Nogle steder hugger man hånden af tyven, andre steder sættes tyven i fængsel – og atter andre steder henrettes lovbyrderen. Desuden afhænger straffens effektivering af, om forbrydelsen opdages eller ikke.

En straf, der er variabel og kunstig, og som kan undgås, har naturligvis ikke samme forhold til forbrydelsen, som en naturlig virkning har til sin årsag. *Et brud på en naturlov straffes ikke, men det har en uundgåelig konsekvens*. Hvis et menneske stjæler, får det en mere tyvagtig karakter – tendensen til uærlighed øges, og vanskeligheden ved at være ærlig bliver større. Disse konsekvenser gælder i alle tilfælde og i alle lande, og om tyveriet opdages eller ikke er uden betydning for

konsekvenserne. En straf, som er lokal, variabel og kan undgås, er tegn på, at loven er kunstig og ikke naturlig.

En naturlov er en proces af tilstande. Hvis der hersker en bestemt tilstand, vil en anden tilstand være en uundgåelig følge heraf. Hvis man ønsker at skabe rækkefølgens anden tilstand, må man finde eller etablere den første tilstand – og da vil den

anden tilstand følge som en uundgåelig konsekvens. Denne proces varierer aldrig, når den er overladt til sig selv, men hvis der indføres en ny tilstand, vil den efterfølgende tilstand blive ændret. Eksempelvis løber vand – på grund af tyngdekraften – ned ad en skrånende kanal. Hvis man hælder vand i foroven, vil vandet uundgåeligt løbe ned ad kanalen. Men man kan standse strømmen ved at placere en forhindring på vejen. Det vil medføre, at den modstand, som forhindringen giver, afbalancerer tyngdekraften, selvom tyngdekraften stadig er i funktion, og den viser sig nu som vandets pres mod forhindringen. Den første tilstand kaldes *årsagen* og den tilstand, som bliver resultatet, kaldes *virksomheden*. En bestemt årsag vil altid have den samme virkning, hvis ingen anden årsag indføres. Og sker det, vil virkningen være et resultat af begge årsager.

Karma er en naturlov i ordets fulde betydning. Karma er selve det universelle årsagsprincip – *loven om årsag og virkning*. Karmaloven ligger reelt til grund for alle andre lovmæssigheder – *for alle årsager og virkninger*. Karma er en naturlov i alle sine aspekter og i alle sine underinddelinger. Karma er ikke en særlig lov, men en *universel tilstand*. Karma er den ene lov, som alle andre love er afhængige af, og som alle andre love er delvise udtryk for. I *Bhagavad Gita* kan man læse, at intet manifesteret væsen kan undslippe karmaloven. Devaer, mennesker, dyr, planter og mineraler udvikler sig alle inden for denne universelle lovs rammer. Selv en Logos, der er manifesteret i et univers, er underordnet denne lov, for den gælder *hele* manifestationen. Så længe liv er forbundet med stof – dvs. legemliggjort i stoffet – er livet underkastet karmas lov. Et væsen kan undslippe eller hæve sig over et af karmalovens aspekter, men så længe det er manifesteret, kan det ikke træde uden for denne lov.

Karma er naturens store lov med alt hvad det indebærer. På samme måde som mennesket er i stand til at bevæge sig omkring i det fysiske univers, fordi det kender de fysiske love, kan det også bevæge sig omkring i det mentale og moralske univers, når det lærer disse love at kende. De fleste mennesker er, med hensyn til deres mentale og moralske mangler, i samme situation som en person, der vil nægte at gå op ad trappen på grund af tyngdeloven. Personen sætter sig opgivende ned og siger: *"Det er min natur, jeg kan ikke gøre for det"*.

Det er sandt, at det er menneskets natur, for det har selv formet sin natur i tidligere liv. Og det er sandt, at det er menneskets karma, men med kendskab til karma kan det ændre sin natur og gøre den til noget andet i morgen, end den er i dag. Mennesket er ikke underlagt en eller anden uundgåelig skæbne, der påtvinges udefra. Det befinder sig i en verden med lovmæssigheder i form af naturkræfter, som kan bruges til at opnå de resultater, det ønsker. Viden og vilje – det er, hvad der er brug for. Mennesket må forstå, at karma ikke er en kraft, der straffer eller knuser, men en naturlig tilstand, som konstant virker og har uundgåelige konsekvenser. Så længe mennesket lever på en overfladisk og uansvarlig måde, vil det være som et

menneske, der bare flyder med strømmen. Undervejs rammes det af forbipasserende træstammer, det presses til side af kraftige vindstød eller det fanges i en tilfældig strømhvirvel. Det fører nødvendigvis til nederlag, uheld og lidelse.

Karmaloven sætter mennesket i stand til at gennemføre sine planer med succes, og den stiller visse kræfter til rådighed – kræfter som mennesket kan udnytte. Ethvert menneske kan modificere, ændre eller omforme den karakter, der er det uundgåelige resultat af tidligere tanker, begær og handlinger. Den fremtidige karakter vil lige så uundgåeligt blive et resultat af de tilstande, som det bevidst skaber, ligesom den nuværende karakter er et resultat af tidligere tilstande. *"Vanen er halvdelen af karakteren"* siger et ordsprog, og tanken skaber vaner. Der, hvor loven hersker, er ingen mål umulige at nå – og karma er en garanti for menneskets udvikling til mental og moralsk fuldkommenhed.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk